

Aj prezident ČSFR Václav Havel vedel, že v Milanovi Šimečkovi má spoľahlivého spolupracovníka a priateľa, ktorý v kľúčových momentoch ponovembrového vývoja dokázal zmiernovať ostré hrany politických rozporov, vždy s taktom a múdrosťou filozofa. Sú ľudia, ktorí po svojej smrti nie sú nahraditeľní. Milan Šimečka k nim patrí. Snímka Verejnost' MILAN RICHTER

Odišiel demokrat

Dňa 24. 9. 1990 zomrel vo veku šesťdesiatich rokov Milan Šimečka. Akoby chcel vlastnou smrťou dokumentovať, že prví umierajú tí najlepší. Milan Šimečka žil autentický život. Ako mladý človek vnútorne uveril v sociálnu spravodlivosť socializmu. Keď po roku 1968 pochopil obľudnosť jeho totalitnej tváre, stal sa jeho dôsledným odporcom. Za svoj postoj platil najtvrdšou mincou, vlastným životom, šikanovaním, prenasledovaním, väzením. Stal sa intelektuálnou oporou Charty 77, jeho jasný a pritom perspektívny pohľad dodával v atmosfére všeobecnej neviery nádej a dôveru. Prítom Milan Šimečka nikdy nezatrpkol, ostal ľudsky vnímavý a chápaný.

Tak sme ho zažili aj my, čo sme sa s ním bližšie spoznali po novembri 1989. Milan Šimečka bol pre nás všetkých prirodzenou autoritou, človekom, ktorý si podržal v najkritičnejších chvíľach jasný úsudok, toleranciu a pritom intelektuálnu a mravnú dôslednosť. Vnímali sme ho a vnímame ako jedného z vnútorne najskutočnejších a najpresvedčivejších demokratov. So svojou skúsenosťou chápal zmysel celého nášho pohybu často hlbšie ako ostatní. Rozumel ako málokto problému vzťahov Čechov a Slovákov. Mal dosť trpezlivosti, lebo videl ďalej ako mnohí iní. Spolu sme vykročili na cestu demokracie. V tejto chvíli nás na nej opustil. Odteraz si budeme musieť klásť často otázky sami. Tým sa stal pre nás kritériom a záväzkom. Česť jeho pamiatke. KC VPN